

جان مارتین، پدر نوزاد نامبرده، که سی سال بعد هنوز در این کرانه دور افتاده انگلستان میزیست، دارای پسری پانزده ساله از همسر متوفی و دختر خردسالی از زن دومش، مادر هنری بود. دو سال بعد، دختر دیگری به این خانواده افزوده شد. اندکی پس از آن، دومین همسر جان نیز درگذشت و سه فرزند با اندام نحیف باقی گذارد که هیج یک بیش از سی سال نزیست. تورو (۱)، جایی که جان مارتین اکنون در آن میزیست و فرزندش هنری، بیگمان، از نسیم جانبخش و گرمای مطبوع کرانه‌های آن لذت می‌برد، شهر کوچک و منظمی بود. ساکنان شهر زندگی مستقلی داشتند و در نتیجه گرایش به مسیحیت و نفوذ روحانی کاهن ارشد شهر حتی بیش از آن که جان ولی به سال ۱۷۵۵ بین جا آید مردمی دیندار و خدا ترس بودند. جان مارتین پاکدل و «سختگیر» در مجامع دعا و پرستش «انجمن» روحانیان شهر شرکت می‌جست و اوقات فراغت خویش را مصروف آموزش ریاضیات می‌ساخت. در نتیجه تحصیل و کوشش مدام بود که ولی سر انجام توانست خویشن را از صندوق‌داری معدن مس در گوتاپ، که در روزگار جوانی بدان اشتغال داشت، به حسابداری یک شرکت بازرگانی رساند. در معادن مختلف سهامی بخرد، در خانه سنگی آسوده‌ای در شهر تورو سکونت کند و فرزند نحیف ولی هوشیارش هنری را به مدرسه شهر گسیل دارد. ساکنان تورو به مدرسه شهر خویش و مدیر با هیبت آن که فرماندار و دوبار نیز شهردار تورو بود می‌باشند. ولی با کنجکاوی و تیزبینی خاصی بر کار و رفتار شاگردان خویش که در یک اتاق می‌گنجیدند نظارت می‌کرد، آنان را در صورت اقتضاء به دست ناظم مدرسه که مرد توانایی بود تنبیه می‌کرد و در نتیجه دانشگاه‌های انگلستان به این مدرسه دور افتاده غرب اقصاء به دیده احترام می‌نگریستند.

هنری هفت ساله پس از گذشت از میدان شهر و کوچه پاریکی خویشن را در اتاق مدرسه در جهان دیگری می‌یافت. در نخستین روزهای ورود او به آموزشگاه، دیدن شصت پس به سین مخالف که در دو ردیف برابر هم می‌نشستند برای ولی وحشتزا تر از دیدن سیمای مدیر مدرسه بود. پسران بزرگتر، که برخی از آنان بعدها نام آور شدند، در صدر و «پسران کوچکتر»، که هنری نیز در میان آنان جای داشت، در ته صف می‌نشستند. پسر تازه وارد با هوش، که جنه‌اش ریزتر از سن ولی بود، از روزی که به محیط مدرسه گام نهاد، با آن که «در برابر هیچ کس زیر بار زور نمی‌رفت»، آماج تعرض پسرا زورمند و پهلوان نمایی قرار گرفت که از واکنش‌های خشم‌آلودی لذت می‌برند. مدیر آموزشگاه که دریافت‌های بود هنری، هرگاه از ولی حمایت و سرپرستی نشود، در علوم کلاسیک چندان پیشرفته نخواهد کرد، سرپرستی ولی را به دست پسر بزرگسال نیکل و پرکاری بنام کمپتون (۲)، که بعدها به مقام روحانیت و هم چنین تولیت رسید، سپرد. کمپتون «از این که توانسته است هنری را از آزار شاگردان دیگر بر هاند خشند بود و سپاسگذاری‌های صمیمانه ولی را هرگز از یاد نمی‌برد.» هنری خردسال که در جوار سرپرست خویش احساس اطمینان می‌کرد، اندک اندک با پسران دیگر در آمیخت و سرانجام یکی از محبوب ترین پسران آموزشگاه شد. پس از چند سالی خود ولی به پسران بزرگسال پیوست، در زبان‌های لاتین و یونانی پیش رفت و تیر اندازی را فرا گرفت. روزهای تعطیل را در جلگه‌های اطراف شهر به گردش می‌رفت یا از بستگان فراوان خویش که در آبادی‌های این گوشه آرام ولی مهمان‌نواز انگلستان به وکالت، روحانیت، یا عاملیت معادن اشتغال داشتند دیدن می‌کرد.

در همین سال‌ها بود که ولی مهر کرنوال را به دل گرفت و در سال‌هایی که در دانشگاه کامبریج سرگرم تحصیل بود «هرگاه که پرتگاه‌های افسانه‌ای، جلگه‌های سرسیز و پر گل، جریان آرام آب دریا، یا امواج خشمگین اقیانوس اطلس را هنگام برخورد به صخره‌های کرانه غربی انگلستان به یاد می‌آورد. کامبریج به نظرش جای ملال انگیز و دلتگ کننده‌ای می‌نمود.» در سفرهایی که برای دیدار عموهایش می‌کرد، مقر کشیشی عم ولی بنام سینت هیلاری (۳) که با برج‌های سر به آسمان کشیده‌اش از خلال درختان انبوه راهنمای دریا نورдан به سوی کرانه‌های این سرزمین بود بیش از همه در اندیشه وی اثر نهاد. شیرین‌ترین ساعت روزگار کوکی ولی در باع کشیش شین نامبرده در کنار عموزاده و پسران دیگر سپری گشت. بدین سان کرنوال هنری را چون پسر احساناتی، با عاطفه، با هوش و دارای نیروی مخیله سرشار در دامن خویش پروراند. برای ولی گرچه دشوار بود که راه خود را از میان ناهمواری‌های زندگی بگشاید، ولی در برخورد به هر مسئله‌ای چه نیک و

چه بد به کنه آن فرو می‌رفت. در زمستان ۱۷۹۶ که خبر ورود سه کشتی فرانسوی به یکی از بندرهای غربی در انگلستان پیچیده بود و مردم انتظار داشتند ناپلیون که اکنون بیشتر اروپا را به زیر فرمان خویش کشیده بود نیروهای خود را پیروزمندانه برای تسخیر انگلستان از کanal مانش بگذراند، جان مارتین به فرزندش گفت که در اواسط تابستان آینده مدرسه را ترک گفته برای ادامه تحصیل به محیط وسیع تر دانشگاه گام خواهد نهاد.

توضیحات:

(1)- Truro

(2)- kemrthorne

(3)- Sr . Hilary